

והלוא הוא קרבן חובה הבא על חטא כמו כל האשמות!

אמר רבי יוחנן: הא מני רבי אליעזר היא דאמר: מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום⁽⁴⁵⁸⁾, שכין שמצינו שהתורה הכשירה אשם תלוי ליקרב ולהאכל על ספק חטא, ואין אומרים שאם לא חטא — הביא חולין לעזרה, יש ללמוד מכך שאף מי שלבו נוקפהו שמא חטא יכול להביא אשם תלוי, ואף שהחיוב אינו אלא בספק שנתעורר על ידי שאכל אדם חתיכה אחת משתי חתיכות שאחת מהם חלב, ולא ידוע אם אכל חלב או שומן.

שנינו במשנתנו: השוחט... לשם פסח... שחיתתו פסולה.

ומקשינן: **פסח, בר נידב ונידר הוא,** והלוא זמנא קביעא ליה [קבוע לו זמן] שבו חייבים להקריבו, ואי אפשר להקריבו בזמן אחר!

אמר רבי הושעיא: שאני פסח מכל קרבנות החובה שאי אפשר להקדישם לפני שתחול החובה, אבל פסח הואיל והפרשתו לקרבן יכולה להיות **כל השנה בולה**, יש בו מקום לחשוד שהשוחט הקדיש את הבהמה לקרבן

פסח⁽⁴⁵⁹⁾.

אמר רבי ינאי: לא שנו במשנתנו שי שלחוש למראית העין אלא בתמימים, אבל **בבעלי מומין** אין לחוש, שכן **מידע ידיע** לרואים שלא ראוי לחול עליהם הקדש.

ורבי יוחנן אמר: אפילו בבעלי מומין נמי יש לחשוש משום מראית העין, שכן **זימנין דרמי ליה מירי אמומא ולא ידיע** [לפעמים מתכסה המום בצמר או בטיט ולא ידוע המום], ולא חלקו חכמים ופסלו את השחיטה אף כשהמום גלוי⁽⁴⁶⁰⁾.

שנינו במשנתנו: **השוחט לשם חטאת...** שחיתתו כשרה.

אמר רבי יוחנן: לא שנו אלא במי שאינו מחוייב חטאת, אבל אם נודע שעבר עבירה שהוא מחוייב עליה חטאת — הבהמה אסורה, שכן **אימא לשום חטאתו הוא עושה**, אבל כשלא נודע שהוא מחוייב חטאת אין לחוש שיאמרו שמא הוא מחוייב חטאת ולא נודע הדבר לאחרים, כי המחוייב חטאת רגיל לספר זאת לשכניו כדי שיתבייש ויתכפר לו⁽⁴⁶¹⁾.

459. רש"י מוסיף, שפסח שהוקרב שלא בזמנו הוא נעשה לשלמים.

ביאור דברי רש"י הוא, שאילו היה הדין במקריב פסח בשאר ימות השנה שהקרבן נפסל, אז לא היה בו כרת דשחוטי חוץ כדין קרבן שאינו ראוי להקרבה בפנים, ואז גם לא היו אוסרים את הבהמה שנשחטה לשם פסח משום מראית העין.

460. ש"ך יור"ד סימן ה' ס"ק א'.

461. כך פירש רש"י.

יש לאסור אף כשאין הבהמה של השוחט, כי יש לחוש שהרואה יחשוב שהשוחט הוא בעל הבהמה ומועיל הקדשו. [בית יוסף סימן ה' ד"ה [ודע].

458. הרמב"ם פסק דלא כרבי אליעזר, ופסק שהשוחט לשם אשם תלוי — שחיתתו כשרה. [פ"ב משחיטה הי"ח].

והטור פסק כסתם משנתנו, שהשוחט לשם אשם תלוי — שחיתתו פסולה. [טור ריש סימן ה'].